

Casal de la Gent Gran Associació de Jubilats de Cardedeu

Butlletí informatiu núm. 97, agost 2018

Agost, platges plenes de gom a gom, empentes i feina per trobar un pam de sorra per a poder-hi plantar un para-sol, calor i paciència. Però el mes d'agost que es troba al bell mig de l'estiu, no és sols tot això que acabem d'esmentar, sinó que també són vacances, i festes majors en la majoria de pobles que com el nostre es troben en terra catalana i mai volen trencar les seves tradicions estimades.

L'ENVELAT ERA SEMPRE EL SÍMBOL DE LA FESTA MAJOR DE CADA POBLE.

CARDEDEU A TARRAGONA

EN MEMÒRIA A L'ANDREU FORNS QUE FA POC ENS HA DEIXAT

De vegades i sense pensar-ho, la vida amb les seves anades i vingudes, et depara alguna sorpresa que et deixa agradablement satisfet.

Alguna cosa que 'omple l'ànima, de la que voldries fer-ne sabedor a tothom, perquè gaudissin de la mateixa satisfacció.

Inesperadament, vaig trobar-me a Tarragona, vivint en el mateix rovell de l'ou la sisena exhibició nacional d'art culinari, organitzada per Skai Club.

Mai més ben anomenada la frase de "vivint dintre de la mateixa salsa", perquè de salses i romescos n'hi avien que Déu n'hi do.

Participants d'arreu d'Espanya, estaven atrafegats amb els preparatius de les diferents especialitats de menjars i dolços. N'hi havia per triar i remenar, encara que no volguessis agafaves mal de cor.

Les cases més acreditades de les cuines basca, castellana, catalana, aragonesa, etc., representades totes pels més experts oficials, així com també del millor en quant a dolceria, exhibien la més variada mostra de l'article culinari, amb art, amb gust i entusiasme.

Tothom s'esmerçava amb una delicadesa tan refinada com si d'allò depengués el "ser o no ser" de la seva continuïtat.

I, enmig de tantes firmes, de ciutats i de prestigi, un bell nom hi figurava com dels més sobresortits.

Quin nom era?...El nom del poble on nosaltres vivim.

Cardedeu també exhibia. **Cardedeu** també admirava a la gent que, boca oberta, olorava bona teca i postres bons.

L'**Andreu Forns**, acreditat pastisser de la nostra Vila, participà en aquesta exhibició nacional, i la seva presentació fou alabada pels més entesos professionals d'aquest ram tan dolç.

Com a fons de la seva creació artística, tingué l'encert de posar-hi emmarcat, l'escut de Cardedeu. Aquest nou escut tan vistós que ara tenim.

Potser Tarragona sigui un dels llocs amb més coneixença de Cardedeu degut a l'estada que el Sr. Cardenal Arriba i Castro féu en el nostra poble.

Diferents personalitats i autoritats desfilaren per tot el recinte, admirant l'encisera i abundant gama de varietats presentades.

El governador civil de Tarragona, home senzill com qui més, després de felicitar a l'**Andreu** pel seu treball, digué que per les persones son lllamineres, hi havia coses massa temptadores. I l'Alcalde d'aquella acollidora ciutat, persona també molt amable, posà l'atenció en l'escut de **Cardedeu** dient-nos textualment: Aquest és l'escut de **Cardedeu**?. No el coneixia, es molt bonic, si senyor...molt bonic.

Quin goig dóna trobar-te lluny del teu poble i veure com el coneixen.

Després hi hagué un sopar i repartiment de diplomes i medalles.

En fi, una bonica festa, en la qual com dic, el més agradable per mi, fou la satisfacció de veure com el nom de **Cardedeu**, per mitjà de l'**Andreu Forns**, resplendia amb claror pròpia a l'igual que d'altres noms de gran fama i ressò gran.

ESTEVE PERICH SALA

L'Andreu, fou una persona meravellosa, amic de tothom, cantant, pastisser, dibuixant, pessebrista i moltes altres virtuts que els que el coneixíem de molts anys podríem explicar i que potser ell, home honest, humil i generós, no voldria que les contéssim.

Un servidor, quan l'Andreu amb la pastisseria Montseny a Cardedeu, va començar a fer dolços per el poble, vaig tenir l'honor de treballar a les seves ordres, i podria donar fe de la seva bondat i humilitat.

També escrivia poemes que li agradava recitar i cantar.

Com a nota curiosa, us diré que va estar present en el meu casament i ens va cantar la seva cançó preferida: "Rosó".

LA SORTIDA 20 de juny de 2018

LLAFRANC – PALAU SATOR I ST FELIU DE BOADA

Sortim de Cardedeu direcció Girona i la primera parada com manen els estatuts, és per anar al restaurant i carregar bateries per les properes visites.

Sempre és reconfortant fer un tomb per la costa brava i aquesta vegada la visita a Llafranc no ens va decebre.

ST. FELIU DE BOADA

Després d'esmorzar a Sant Feliu de Boada (d'aquí és la foto), pujarem al far de Sant Sebastià des de el qual es pot veure una magnífica vista de Llafranc, aquell bonic racó que després anàrem a trepitjar la sorra de la platja i fins algú a banyar-se.

De tornada cap a l'hotel per a dinar, primer una minúscula visita a Palau-Sator que no ens va satisfer del tot.

De tornada cap a Cardedeu, pau i tranquil·litat.

DITES I CURIOSITATS

Les estàtues dels dictadors caldria deixar-les per veure com els coloms fan el què molts no van fer quan vivien.

El gos amaga l'os perquè coneix molt bé als homes.

Comprar les revistes del cor no és dolent, el realment preocupant és creure-les.

La Bíblia és el llibre mes venut del món i més oblidat.

Diuen que la pobresa aguditza l'enginy, per així hi ha tant ximple ric.

Secret de dos és perillós: secret de tres, no val res.

Si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit.

De xiular res n'has de treure, si es que l'ase no vol creure.

T'estima? si et respecta, si t'és fidel, si...qui és?, el meu gos.

No desitjar la dona del veí, ho prohibeix el veí no Déu.

El gos és el millor amic de l'home perquè escolta però no dona consells.

Si sabéssim el temps que ens queda per viure, el fariem malbé amb les presses.

A les discoteques hauria d'haver un minut de silenci obligatori cada hora, perquè pensessin el que fan.

Hi ha premsa groga perquè els seus periodistes tenen hepatitis cerebral.

La meva dona fe quinze dies que no hem parla.-Cuida-la, dones així ja nomes troben.

Si els homes sabessin que aviat obliden les vídues renunciarien a morir-se.

Si no pots arribar a la generositat del perdó, refugia't en l'oblit.

El que no té opinió pròpia, sempre contradiu la que tenen els altres.

De que serveix a un hom l'oportunitat si no sap aprofitar-la?

Fill, perquè vens ebri?- Hem vas dir embriaga't.- Et vaig dir abriga't imbècil.-

Que a casa vostra cada cosa tingui el seu lloc, i cada negoci el seu temps.

Només hi ha dues forces que uneixen els homes; la por i l'interès.

La manera més segura de romandre pobre és ser un home honest.

Darrera de cada gran home hi ha una gran dona. Darrera d'ella, hi ha la seva esposa.

Mai interrompis al teu enemic quan està cometent un error.

Quatre diaris hostils són més temibles que mil baionetes.

Ser original és una qualitat; voler ser-ho és un defecte.

Tinc la intenció de viure per sempre, o morir en l'intent.

L'or al mateix temps que és el més pur dels metalls, és el més gran dels corruptors.

15 D'AGOST

Quinze d'agost, venerable diada,
que omplis de goig els cors més entristits,
Festa Major amb gales arribada,
tornes alegre enguany altra vegada,
a revifar records quasi marcits.

Oh! festa formosa per els cors que s'amen,
record plaent que deixes tu al passar,
aquell regust que tot un any reclamen,
joves i noies que en aquest any assagen,
llurs ànimes ansioses d'estimar.

L'esplendor deixa vila majestuosa,
d'amples carrers i de florits jardins,
s'ajunta amb tu, i com marit i esposa,
Cardedeu i Festa Major formosa,
respireu junts l'aroma dels seus pins.

Quants de preparatius per tal diada,
les noies totes estrenen un vestit,
als nois també estrenar-lo els hi agrada,
puix saben bé, que a la noia estimada,
li agrada de veure al seu molt ben lluit.

L'envelat s'aixeca al lloc de sempre,
i ens anuncia un preludi de cançons,
que el jovent tot ballant o fen corrandà,
entonarà amb la cara ben contenta,
i escamparà per tots quatre cantons.

A la gent gran li agrada d'albirar,
i de sentir-ne tot aquell brogit,
fins els més vells l'envelat volen veure,
i posant-se el vestit nou i van a seure,
i fan tan goig com el més presumit.

És ara quant l'estiu ardent escalfa,
que Cardedeu reposa del treball,
És també ara però, quan més es cansa,
perquè vaiveja, i riu, canta i dansa,
i tot el poble passeja amunt i avall.

Quin bo fa veure la carreta
quant la gent va sortint de l'envelat,
les noies van davant, els joves darrera,
i barrejant-se amb la gent forastera,
corren i juguen tots en un plegat.

I arriba l'últim dia de la festa,
i ja tothom comença a estar cansat,
més per això no es para de fer gresca,
fins l'últim ball s'aguanta la palestra,
que es té amb la són...igual que l'any passat.

A l'endemà, l'envelat ja es a terra,
les il·lusionss'aguanten per l'espai,
els convidats ja tanquen la maleta,
s'acomiaten fen mitja rialleta,
assegurant que han gaudit com mai.

El Cardedeu d'aquells dies de festa,
es torna un Cardedeu treballador,
els que tot l'any estem en el poble,
ens pensem sentir encara la cobla,
o l'orquestra de la Festa Major.

Ja sabem que no és certa tal pensada,
com fulles que s'emporta el vent,
s'emporten els jorns la tan gran diada,
Més no durarà sempre eixa ventada,
ja que bé podem dir..., fins l'any vinent.

ESTEVE PERICH SALA

=====

CONSELLS

HI HA TRES COSES EN LA VIDA QUE PODEN DESTRUIR A UNA PERSONA

L'enoig.

L'orgull.

L'odi.

HI HA TRES COSES EN LA VIDA QUI MAI HAS DE PERDRE

La fe.

L'amor.

L'esperança.

HI HA TRES COSES EN LA VIDA DE MOLT VALOR

La humilitat.

La sinceritat.

L'amistat.

HI HA TRES COSES EN LA VIDA QUE FORMAN A UNA PERSONA

El respecte.

El compromís.

Els valors.